

MidiTRB 2010

trbigbang.merkez-masa.com

Hikaye ve Art yazarından izin alınmadan paylaşamaz, çoğaltılamaz, bastırılamaz.

Back to December

Yazar: thelake

E-mail: thelake@luplex.com

Artist: darnell_holb

E-mail: darnell_holb@mynet.com

Fandom: Harry Potter (AU)

Çift: Harry/Pansy

Derece: PG – 13 (13 yaş)

Kelime Sayısı: 3.327

Hikayenin Konusu: Pansy Parkinson bir yılbaşı kutlaması için çocukluğunun geçtiği kasabaya geri döndüğünde kendini 5 yıl öncesinin Aralık ayını tekrar yaşarken bulur...

Back to December

*It turns out freedom ain't nothing but missing you
Wishing I'd realized what I had when you were mine
I'd go back to December, turn around and make it alright
I'd go back to December, turn around and change my own mind...*

I

{ Taylor Swift – White Christmas }

“Sağda durabilirsiniz, burası...”

Taksici arabayı karlı yolda sağa çekip buzlu kaldırımın bitişiğinde durdururken Pansy cüzdanından çıkardığı parayı öne uzattı.

“Teşekkür ederim, mutlu Noeller...”

“Size de, bayan. Dikkat edin, kaldırımlar kayar...”

Pansy tekrar teşekkür ederek yanındaki sırt çantasını aldı ve kapıyı açıp uzun zamandır giymediği kar botlarıyla taksiden indi. Şoför de onunla birlikte inmiş, bagajdan bavulu çıkararak kaldırıma bıraktı ve buz gibi havada ellerine üfleyerek arabasına atladı. Taksi karları ezerek uzaklaşırken Pansy biraz ilerde ışıklarla ve kardan adamlı, Noel babalı süslerle bezenmiş iki katlı eve bakıyor, gülümseyerek çantasını sırtına aldı ve bavulunu çekerek çocukluk arkadaşı Hermione Granger—Weasley'nin evine doğru yürümeye başladı.

Bahçe kapısını açıp içeri girer girmez sanki onu bekliyormuş gibi kapı açıldı ve içerden iki kızıl kafalı çocuk fırladı. Biri kız, biri erkek, ikisi de birbirinden hareketli, gülüp itişerek Pansy'e doğru koşuyorken çocuklar misafirlerinin bacaklarına sarıldığında Pansy gülerek kapıdaki yorgun anneye baktı.

"Babalarına çekmişler."

"Ne demezsin," dedi Hermione ve lafına devam edemedi Ron onu belinden kavrayarak Pansy'e el salladı.

"Katillerimle tanışmışsın... Rose ve Hugo."

Pansy başını eğip sırttan ufaklıklara baktı ve ikisinin de başını tutup göz kırptı. "Size hediyelerim var, ama önce eve girmeme izin vereceksiniz."

Hediye lafını duydukları gibi çocukların kerpeten kolları çözüldü ve ikisi de tekrar koşarak eve girdiler. Ron onlara koşmamalarını seslenerek içeri girerken Hermione bahçeye inip arkadaşına kollarını açtı. "Canını sıkarlarsa söyle, alınmam."

Pansy gülerken çocuklarından bıkmış gibi duran anneye sarıldı. "Bu kadar çabuk mu Granger? En azından okula başlasalardı?"

"Birazcık dinlenebilseydim..."

"Ben seni dinlendiririm," dedi Pansy ve ondan ayrılıp tekrar bavulunu yanına çekti. "Çocukları Weasley'e bırakıp kasabadaki barları dolaşacağız. Göğüslerini sarhoşun tekine göstermeden eve dönmek yok."

Hermione kaşlarını çatarak ellerini göğüslerine kapatırken Pansy bilmiş bir ifadeyle tek kaşını kaldırdı. "Çocukları o kadar uzun süre emzirme dedim."

Hermione ona dil çıkarıp sırt çantasını arkadaşının omzundan çıkardı ve onunla birlikte yazdan kalma gibi sıcak olan eve girdi.

Pansy önündeki balkabaklı turtanın son lokmasını da ağzına atıp derhal kotunun düğmelerine uzandı ve üstten bir tanesini açıp rahat bir nefesle arkasına yaslandı.

"Eve döndüğümde takımlarından hiçbiri üzerime olmazsa sana yapacağımı biliyorum Granger."

Hermione gülerken Rose'un eline bir tane kurabiye verip Hugo'yla birlikte oynamaya yollarken Ron yeni açılmış kırmızı şarap şişesiyle geldi ve önce Pansy'nin sonra Hermione'nin kadehini doldurarak oturdu.

"İşler nasıl gidiyor Pansy? Çok para kazanıyor musun?"

"Çok değil," dedi Pansy, sonra biraz düşünüp omzunu silkti. "Aslında çok, haklısın, ama artık hesabını yapmıyorum."

Ron bunun üzerine kendi kadehini tepesine kadar doldurunca Pansy uzanıp onun kolunu sıvazladı. "Para mutluluk getirmiyor Weasley, merak etme."

"Ben paranın bir şey getirmesini istemiyorum, zaten mutluyum—"

Hermione diğer yanından sevimli bir ses çıkararak kocasına sırnaşırken Ron da gülümseyerek onu kolunun altına aldı ve Pansy'e döndü. "Paranın kendisi gelse yeter. Bu çocuklar daha üniversiteye gidecek."

"Rose daha konuşmasını bile beceremiyor Weasley, sakın ol."

Ron yine de paranın gerekli olduğundan bahsederken Pansy sordu:

"Sizin aile işi ne alemde? Hermione en son süt ürünlerinden çikolataya geçtiğinizi söylüyordu..."

"O iki sene önceydi," dedi Ron ve şarabından büyük bir yudum daha alırken Pansy mahçup bir gülümsemeye Hermione'ye baktı. En son konuştukları zaman dün gibi net, ama ne yazık ki neredeyse 24 ay önceydi.

"O sene George ve Fred çantalarını takıp kendilerini dünya turuna attılar, Harry evlendi, sonra bizim de Rose'umuz olunca kimse çikolatayı sallamadı. Geçen sene sattık. İkimiz de Malfoy Taşımacılık'tayız, güya filo yönetiyoruz, ama şoförler bile daha çok kazanıyor."

"Harry Potter evlendi mi?"

Ron ve Hermione aynı anda Pansy'e bakıp bir an durakladılar, sonra başlarını salladılar.

"Luna Lovegood," dedi Hermione. "Bir de bebekleri var."

Pansy kasılan yüz ifadesini zorlukla bir gülümseme şekline sokarken Ron onların kızlarının da ne kadar güzel olduğundan bahsetmeye başladı, ama Hermione ve Pansy hala bakışıyor, geçen iki senede ne kadar çok şeyin satır arasında kaldığını fark ediyorlardı.

{ *Carrie Underwood – Before He Cheats* }

"Emin misin Pansy, istersen dönelim?"

Pansy başını iki yana sallayarak biraz ilerde oturan Potter çiftine bakarken Hermione onu elinden tutup bara doğru götürdü. İki birlikte sahnede şarkısını söyleyen kovboy çizmeli sarışının önünden geçip bara yaslandıklarında mekanın sahibi ve barmeni olan Draco Malfoy onların önüne gelip ellerini bara koydu.

"Parkinson... Polisten mi kaçıyorsun?"

MidiTRB 2010

trbigbang.merkez-masa.com

Hikaye ve Art yazarından izin alınmadan paylaşılamaz, çoğaltılamaz, bastırılamaz.

Hermione gözlerini devirirken Pansy bardaki elin üzerine kendininkini koyup bastırarak öne eğildi ve Draco'nun yanağına bir öpücük bıraktı. "Kanuna teslim olmadan önceki son gecemi burada geçireyim dedim, hapis havasına da alışmış olurum..."

Draco yılan gibi tıslayarak Pansy'e gülümserken Hermione araya girip içkileri söyledi. "İki tekila, iki de bira."

"Sen içki içer miydin Granger?"

"İçkiler senden olunca içiyormuşum."

Draco keyifle gülerek barın arkasındaki şişelere uzanırken Hermione yanına dönüp Pansy'i hala malum çifti izlerken bulduğunda çenesinden tutup yüzünü kendine çevirdi. "Bütün gece böyle olacaksan gidelim—"

"Neden bana söylemedin?"

"Aklıma gelmedi—"

"Yalan söyleme. Ayrıca başka kimseyi bulamamış mı? Kızı da annesi gibi deli olursa ne olacak?"

"Luna deli değil, Pansy."

Pansy'nin pek umrunda değil, omzunu silkerek döndü ve Draco'nun önüne koyduğu bardaktaki tekilayı tek dikişte bitirip birasını eline alarak bardan çekildi. "Ben biraz dans edeceğim, katılır mısınız Bayan Granger?"

Hermione eliyle bir dakikayı gösterip tekilayı kafasına dikti ve Draco'ya göz kırpıp birasını da alarak Pansy'nin peşine takılırken sahnedeki sarışın şarkıcı, onu aldatan sevgilisinin arabasını nasıl parçaladığından bahseden şarkısını söylemeye devam ediyordu...

"Pansy dur—dur!"

Pansy maalesef duramamış, Hermione'nin elinden son anda kurtularak beşinci bira şişesini Harry ve Luna'nın masasına koyarak aralarına girdi.

"Selamlar!"

Harry onu gördüğünde şaşkınlıkla derhal Hermione'ye bakarken en az Pansy kadar içmiş olan arkadaşı da tutunacak bir yer arıyor, sessiz bir özürle Harry'nin yanındaki tabureye çöktü.

"Pansy Parkinson," dedi Pansy ve elini Luna'ya uzattı. "Tanışıyor muyuz?"

Luna şaşkınlık ve tereddütle Pansy'nin elini sıktı. "Lise son sınıfa kadar beraber okuduk Pansy, tanışıyoruz."

"Ah, tabii ya!" dedi Pansy ve Luna'yı elinden çekip sımsıkı sarıldı. "Ben Harry'le danslara giderken sen de punch kasesinin arkasında duruyordun! Nasıl unutturum!?"

Hermione dehşetle yerinden fırlayıp Pansy'i Luna'dan koparıırken Harry dilini yutmuş bir şekilde ikisine bakıyordu. Pansy sonunda sarışın kadını bırakıp gerilerken bakışları Harry'e takıldığında ona el salladı. "Mutluluklar Potter! Keşke düğüne beni de çağırıydın, HEDİYE GETİRİRDİM!"

Pansy'nin son kısmı haykırmasıyla bardaki kafalar o tarafa dönerken Hermione utançtan kızarmış, Draco'ya derhal bir taksi çağırmasını işaret etti. Onlar kapıya ulaşıncaya kadar taksi gelmiş, Draco kapıyı açıp Hermione ile birlikte Pansy'i içeri soktu ve taksiciye de parası verip Hermione'den sonra kapıyı kapattı.

Taksi evin önünde durduğunda Hermione çoktan ayrılmış, hala söylenen Pansy'i alıp arabadan çıkardı ve taksicinin yardım teklifine kibarca teşekkür ederek onu yolladıktan sonra arkadaşını eve sürükledi. İkisi eve girip Pansy kendini koltukların birine bırakınca Hermione de geçip onun ayaklarının dibine oturdu.

"Bir gece bile dayanamadın—"

"LUNA LOVEGOOD!"

Hermione uzanıp onun ağzını kapattı ve üst katı işaret ederek fısıldadı:

"Çocuklar uyuyor, sessiz!"

Pansy gözlerini kırıştırmakla başını salladı ve ağzı açılınca bu sefer fısıltıyla feryat etti.

"*Luna Lovegood!* İnanabiliyor musun?! Benim üzerime Luna—"

"Pansy saçmalıyorsun."

"Hiç de saçmalamıyorum! Sadece 5 yıl Hermione! Ben bile onu atlatamamışken o evleniyor! BU KADAR MI DEĞERSİZDİ YAŞADIĞIMIZ HER ŞEY!"

Hermione yüzünü buruşturarak Pansy'nin ağzını yine kapatınca Pansy büyük bir üzüntüyle yüzünü buruşturdu ve Hermione'nin eline ağlamaya başladı.

"Ah, Pansy yapma..."

Pansy ellerini iki yana açarak Hermione'nin eline bir şeyler mızırdanırken Hermione onun muhtemelen hala Harry'nin Luna'yı nasıl onun üzerine alabileceğini tartıştıklarını düşünüyor, elini Pansy'nin ağzından çekmeden ayağa kalktı ve onu da birlikte kaldırdı.

“Hadi gel, biraz uyu... Zaten birazdan sızacaksın. Yarın daha güzel olacak...”

Pansy yine bir şeyler mızırdanarak Hermione’yle birlikte merdivenleri çıkarken Ron da yatak odasından çıkmış, neler olduğunu sordu, ama Hermione’nin ona açıklayacak vakti yok, elini sallayarak odaya girmesini işaret etti.

“Yarın konuşuruz, sen uyu Ron—Pansy o tarafa değil, gel, gel tatlım...”

Pansy ve Hermione konuk odasına girip kapıyı kapattıklarında Ron da poposunu ve başını aynı anda kaşıyarak yatak odasına döndü.

* * *

II

{ *Straight No Chaser – Rudolph The Red-Nosed Reindeer* }

"Harry, özür dilerim—"

"Gidiyorsun... Gerçekten gidiyorsun."

"Harry—"

Pansy irkilerek gözlerini açtı ve üzerindeki yorgana geçirdiği parmaklarını gevşetip derin bir nefes aldı. 5 sene öncesinin o konuşması sanki hemen yanında tekrar yaşanmışçasına Harry'nin sesi kulaklarındayken Pansy yatağa tutunarak doğruldu ve ayak ucunda dikilen kızıl saçlı kızı görünce irkildi.

"Ginny? Ginny Weasley? Sen kutuplarda fokları kurtarmıyor muydun?"

Ginny sadece gülümseyerek cevap verirken Pansy yarı uykulu haliyle önce onun üzerindeki beyaz elbiseyi fark etti ve tam bu soğukta neden tüllere dolanmış olduğunu soracakken gözleri odadaki eşyalara takıldı.

"Burası şeye benziyor... Şey—"

"Senin odana, evet. Büyükannenin evi."

Pansy başını salladı ve tanıdık eşyalara bakarken kaşlarını çatarak bir an durakladı, sonra gözlerini ovuşturarak tekrar Ginny'e baktı. "Peki ben burada ne arıyorum?"

"Seni geçmişe getirdim Pansy."

"Beni neye ne yaptın?"

"Ben Ginny değilim—onun gibi görünüyorum, evet, ama değilim. Ben—"

"EFENDİM?!"

Ginny yüzünü buruşturarak elini kaldırdı ve Pansy'yi susturup lafına devam etti. "Ben Geçmiş Noellerin Ruhu'yum. Seni 5 sene öncesinin Aralık ayına, Noel gününe getirdim."

Pansy ağız dolusu bir küfür ederek yataktan çıkarken Ginny hemen onun yanında bitmiş, gülümseyerek kollarını kavuşturdu. "Dün gece yatarken 5 sene önce—yani bugün—yaşadığın bir olayı değiştirmek istediğini söyledin."

"BEN ÖYLE BİR ŞEY SÖYLEMEDİM?!"

Pansy kendine sert bir tokat atıp canı acıyınca ufak bir inlemeyle Ginny'e baktı. "Rüyada insanın canı acır mı?"

"Rüyada acımaz, ama burada acır. Şimdi sen can acısını bırak ve beni dinle. Sana bir teklifim var. İstersen o değiştirmek istediğin şeyi değiştirebilirsiniz, ne dersin?"

"Efendim?"

"Değiştirmek istediğin—"

"ORASINI ANLADIM! BEN NASIL BURAYA GELDİM?!"

"Sihir..." dedi Ginny ve hafifçe parmaklarını oynatarak Pansy'nin başından aşağı iri kar taneleri yağdırmaya başladı. Pansy ağzı açık bir halde tavandan düşen kar tanelerine bakıyorken Ginny onun koluna girip kapıya döndürdü.

"Bu akşam Harry Potter'la konuşup üniversiteden sonra eve dönmeyeceğini söyleyeceksin ve ayrılacaksınız. Sonrasındaki 5 sene boyunca tanıştığın her erkeği, öptüğün bütün dudakları ve göz göze geldiğin herkesi Harry Potter'la karşılaştıracaksın. Bir sürü paran olacak, ama hiç mutlu olmayacaksın. Sonra bir Noel günü, Harry Potter'a sarhoş bir şekilde haykırarak kendini rezil edeceksin..."

Pansy hala ağzı açık bir şekilde Ginny'e bakıyorken kızıl saçlı kız onu banyoya soktu ve musluğu açtı. "Ama önemli değil, bugünü değiştirip bütün hayatını yenileme şansın var. Bir defaya mahsus bu şans sana verildi, iyi kullanmaya bak."

Pansy bir şey demek üzereydi ki Ginny göz açıp kapayıncaya kadar ortadan kayboldu.

"Pansy, tatlım! Uyandın mı?"

Büyükannesinin sesini duyan Pansy yutkunarak kapıya baktı ve musluğu kapatıp titreyen bir sesle aşağı seslendi:

"U—uyandım, geliyorum..."

"HEY PARKINSON!"

Pansy evden çıkmış, arkasını döndüğü gibi boynuna atlayan Hermione'yle sendelerken düşmemek için kendisi de ona tutundu. Hermione keyifle gülerek sağa sola sallanıyorken sonunda durabildiklerinde Pansy onun omuzlarını tutarak geriledi ve Hermione'nin

üniversite coşkusuyla dolu haline, kabarık saçlarına ve soğuktan kızarmış burnuna bakarak şaşkınlık içinde gülümsedi.

"Hermione?"

"Pansy?" dedi Hermione gülerek ve arkadaşının koluna girerek onunla birlikte yürümeye başladı. "Dün gece geldiğimde kapına dayanacaktım, ama uyumuşundur diye dokunmadım. Ron'u bile görmeden senin yanına geldim, düşün..."

Pansy şu anda düşünmek dışında her şeyi yapıyor, ayakları onu bir yerlere götürüyorken gözleri etrafında olan biteni geçmişteki hatıralarıyla eşleştirmekle uğraşıyordu. Sokağın sonundaki ufak market Pansy daha mezun olamadan iflas edip kapanacak, kırmızı otobüsün beklediği durak kaldırılacağı için insanlar belediyeye protesto yürüyüşleri düzenleyecekti. Biraz ilerde beline kadar gelen koca köpeğini gezdiren yaşlı Bayan Longbottom sadece iki sene sonra bütün servetini torununa bırakıp ölecek, Neville Longbottom da o parayı Las Vegas'ta 10 katına çıkaracak ve bir daha uğramamak üzere yabancı ülkelerin birine göç edecekti. Sadece Neville değil, biraz ileride babasıyla bir şey tartışarak yürüyen Draco Malfoy'un da hayatı üniversitede sonra değişecek, genç Malfoy büyük şehir hayallerinden vazgeçip kasabadaki barın başına geçecekti.

"Pansy, sen beni dinliyor musun?"

Pansy gözlerini kırpıştırarak Hermione'ye dönüp bir an için bugün onunla ne yapmış olduğunu düşündü. Sabah ziyaretini hatırlıyor gibiydi, ama günün geri kalanı bulanıktı.

"Dinliyorum," dedi Pansy sonra dinlemediğini belli etmemek için sordu:

"Ron nerede? O da gelmeyecek mi?"

"Zaten Ron'un yanına gidiyoruz. İyi misin sen?"

"İyiyim, iyiyim, hadi yürü, kığım dondu Granger!"

Hermione koşar adımlarla Pansy'e ayak uydurmaya çalışırken ikisi Malfoy'ları geçip yürümeye devam ederken birkaç sokak daha geçip Weasleyler'in evine geldiklerinde Pansy nefes nefese tanıdık verandaya baktı. Harry'e gideceğini söylediği ve liseden beri parmağında taşıdığı yüzüğü geri verdiği basamaklara bakarken içi titreyerek elini kaldırdı ve yüzüğün hala orada olduğunu görünce içi titreyerek derin bir nefes aldı. Hermione çoktan kapıya gitmiş, zile basarak beklerken Pansy de onun yanına ilerledi ve birazdan kapı açılıp ağzı dolu bir Ron görüldüğünde ikisine de eliyle içeri gelmelerini işaret etti.

{ Taylor Swift – Back to December (Acoustic) }

MidiTRB 2010

trbigbang.merkez-masa.com

Hikaye ve Art yazarından izin alınmadan paylaşamaz, çoğaltılamaz, bastırılmaz.

Molly masayı kendisinin toplayacağını söyleyip George ve Fred'i de mutfaktaki bulaşık görevlerine yollarken Pansy yarladığı sütlü kahve kupasıyla kalktı ve dışarı çıkan Harry'i görünce onun arkasından gitti. Pansy verandaya çıkıp kapıyı arkasından kapattığında Harry elini kazağının önündeki büyük cepe sokmuş yakışıklı yüzünde Pansy'nin kalbini durduran bir gülümsemeyle ona baktı.

"O konuşmak istediğin şeyi konuşalım mı?"

Pansy ellerinin soğuktan değil, heyecandan buz kestiğini hissederken buğulu nefesi gözlerinin önünde yükselerek Harry'e yaklaştı.

"Harry, özür dilerim."

"Ne için?" dedi Harry ve tek elini cebinden çıkarıp Pansy'e belinden sarılarak kendine çekti. "Kötü bir şey mi yaptın?"

Harry'nin muzur sorusuyla Pansy gülümsedi ve fincanı tek eline alıp diğeriyle hala onun olan adamın yüzünü kavradı.

"Hayır, hiçbir şey yapmadım, en azından bu sefer yapmadım..."

Harry kaşlarını çatarken Pansy gülümseyerek başını hafifçe iki yana salladı. "Boşver, önemsiz. Konuşacağımız şeyi de boşver, yaklaş..."

Harry başını eğerek Pansy'nin öpüşünü karşılarken kar tekrar yağmaya başlamış, Pansy esen soğuk rüzgarı hissetti ve biraz sonra kalbi sıkışarak Harry'den ayrıldığında sıcak fincanı göğsüne bastırarak derin bir nefes aldı.

"Pans, iyi misin?"

"İyiyim, iyiyim..."

"İçeri girelim, gel."

"Dur," dedi Pansy ve başını kaldırıp Harry'e baktı. "Üniversiteden sonra ikimiz de buraya döneceğiz, değil mi?"

Harry bunun bir anda nereden çıktığını anlamamış, ama yine de başını salladı. "Evet? Başka bir planın mı var?"

"Yok," dedi Pansy ve gözleri dolarak gülümsedi. "Hiçbir planım yok Potter."

Harry ona gülümseyerek göz kırıp beline sarılarak kapıyı açarken Pansy de mucizevi bir şekilde içine dolan mutlulukla adeta sekerek eve girdi.

* * *

III

{ Taylor Swift – Back to December }

Pansy ürpererek uyandı ve soğuşun nereden geldiğini anlamak için yan dönmeye çalıştığında karnındaki şişkinliği fark ederek başını eğdiğinde şaşkın bir feryatla doğrulmaya uğraştı, ama oldukça hamile olan haliyle başaramadığında tekrar sırt üstü yatağa düştü.

“Harry?”

Sessiz evden cevap gelmeyince Pansy etrafına bakınarak başucundaki lambayla aydınlanan yabancı odaya göz attı. Odanın haline ve karnındaki bebeğe bakılırsa Ginny onu şimdi de geleceğe getirmiş olmalıydı. Pansy delirdiğini düşünerek ayaklarını yataktan sarkıttı ve zorlukla doğrularak oturur pozisyona geldiğinde arkasından duyduğu sesle sığırdı.

“Bu kadarını beklemiyordun, değil mi?”

Pansy başını çevirip aralık pencerenin önünde dikilen Draco’yu gördüğünde kaşlarını çatıttı.

“Sen burada ne arıyorsun? Ginny nerede?”

“Neden Ginny’i soruyorsun? İkimizin evlenmediği ne malum?”

Pansy ona ters bir surat yapınca Draco yılan gibi tıslayarak döndü ve lapa lapa yağın kara yağmen açık olan pencereyi kapattı. “Ben Gelecek Noellerin Ruhuyum, Pansy. Geçmişte değiştirdiğin şeyin gelecekte neleri getireceğini göstermek için seni buraya getirdim.”

“Karnımı gerip kaburgama bastırın şu bebek dışında ne var?”

“Evde yalnız olduğunun farkındasın, değil mi?”

Pansy o gerçeği henüz fark etmiş, etrafına bakınırken Draco yanına gelerek onu yatağın yanındaki koltuğa oturttu. “Beş sene önce Harry’le üniversiteden sonra tekrar kasabaya dönme kararı aldınız. Ondan ayrılmadın, yüzüğünü hiç geri vermedin. Aksine, başka bir yüzükle onunla evlendin. Ron ve Harry çikolata dükkanını hiç satmadılar. Üç ay önce bir gece Harry dükkanı kapatmak üzereyken bir hırsızın bıçaklı saldırısına uğradı ve—”

“Aman tanrım...”

Pansy bir anda beynine üşüşen hatıralarla nefesi kesilerek ellerini karnına kapatırken Draco onun yanında yere çömelip elini Pansy'nin ellerinin üzerine koydu. "Bazen böyle şeyler olabiliyor—"

"Harry ölmüş... *Harry ölmüş*, Draco! Benim yüzümden!"

Pansy o sırada yine karnındaki bebeği fark etmiş, gözlerinden yaşlar akarak karnına bakarken ufacık bir sesle sordu:

"Ben tek başıma bu çocuğa nasıl bakacağım?"

"Hermione ve Ron—"

"Hayır—hayır. Kesinlikle olmaz!"

Pansy karnındaki eli itip ayağa kalktı ve dizlerini titreten bir korkuyla odada bir oraya, bir buraya yürümeye başladı. "Beni geri götür! Ayrılacağım, olması gerektiği gibi yapacağım—hiçbir şey değişmesin! Harry isterse Hermione'yle evlensin, umrumda değil! GERİ GÖTÜR BENİ!"

Draco yüzüne hiç yakışmayan umutsuz bir ifadeyle Pansy'e bakıyorken başın iki yana salladı. "Yapamam, tek seferlikti Pansy—"

"Lütfen—lütfen, Draco, *lütfen...*"

Pansy onun ellerine yapışıp neredeyse önünde diz çökecekken Draco onu kollarından tutup doğrulttu. "Bitti Pansy, kabul etmen gerek..."

Pansy ağlayarak başını Draco'nun omzuna yaslarken sarışın adam da ona sarılarak açık perdelerden dışarıda yağan karı izledi.

{ *Judy Garland - Have Yourself A Merry Little Christmas* }

"Turta?"

Pansy gülümseyerek uzanıp Hermione'nin elindeki turta tabağını aldı ve karnının üzerinde dengeleyip çatalını yumuşak balkabağı dolgusuna geçirip büyük bir lokma kopardı. "Çocuğum balkabağı gibi turuncu doğarsa sana yapacağımı biliyorum Granger."

Hermione gülümseyerek onun karnını hafifçe okşadı ve yanına oturup Ron'un uzattığı şarap kadehini alarak arkasına yaslandı.

"Bizim katillerin bu kadar erken sızdığına inanamıyorum. Bir Noel mucizesi olmalı..."

Bunu duyduğunda Pansy lokmasını zorlukla yutarken Ron onun rahatsızlığını fark etmiş, sordu:

MidiTRB 2010

trbigbang.merkez-masa.com

"İyi misin Pansy? Miden mi?"

Pansy başını iki yana salladı, "İyiyim, tuvalete gideceğim."

"Ron," dedi Hermione ve yardım etmesini işaret ederek turta tabağını Pansy'nin elinden aldı.

Pansy, Ron'un ellerine tutunup doğruldu ve karnını tutarak banyoya girdiğinde kapıyı kapattı. İçinden bir ses ona kapıyı kilitlememesi gerektiğini hatırlatırken Pansy daha başka neleri hatırlayacağını bilmiyor, üzüntüyle iç çekerken aynadan yansımasını gördüğünde ellerini tombul yanaklarına bastırarak kaşlarını çattı.

"Kocanın ölmesi yetmiyormuş gibi bir de şişkosun. Kader..."

Pansy irkilerek aynadan Ginny'le göz göze geldiğinde hızla ona döndü. "Beni götürmeye mi geldin?"

"Bir şartla," dedi Ginny ve kalkıp onun yanına gelerek aynada kendini izlemeye başladı.

"Harry'den yine eskisi gibi ayrılacaksın, ama o Noel'de eve hiç gitmeyeceksin."

"Eve gitmezsem Harry'den nasıl ayrılacağım?"

Ginny elleriyle hayali bir klavyede bir şeyler yazdı ve son olarak tek bir tuşa basıp omuzlarını silkti. "E-mail!"

"Olmaz! Harry'i e-maile terk edemem, benden nefret eder Ginny."

"Senden zaten nefret ediyor—"

"Daha çok nefret etsin istemiyorum! Sadece yaşasın istiyorum!"

Ginny omuzlarını silkip saçlarını toplayarak kendisine aynada bir de öyle bakarken Pansy de onu izliyor, karnından kaburgasına giren bir tekmeyle yüzünü buruşturdu ve başını salladı.

"Tamam. Kabul ediyorum. Geri götür beni, çabuk. Canım yanıyor."

"İstersen doğurduktan—"

"GERİ GÖTÜR DEDİM GINNY!"

Ginny gözlerini devirerek parmağını şıklattığında Pansy gözleri kararak boşluğa düştüğünü hissetti...

* * *

IV

{ Zee Avi – No Christmas for Me }

Pansy ani bir nefesle sendelerken elindeki tabaklar tezgaha çarptı ve çıkardığı sesle Pansy tamamen uyanıp etrafına bakındı. Kendi evinde, bildiği eşyalarla, tanıdığı bir şehirde olduğunu fark edince her şeyin yoluna girdiğini anlamış, rahat bir nefes bıraktı.

İçerden eski bir yılbaşı filminin sesleri geliyorken Pansy elinde iki tabak tuttuğunu fark etti ve hazır alınmış balkabağı turtası kabına ve tabaklardaki dilimlere baktı. Pansy tabaklardan birini kime hazırladığını bilmiyor, merakla salona giderken kapıdan girip televizyonun karşısında uyuyakalmış olan Harry’i gördüğünde iki tabağı da elinden düşürdü. Kırılmanın sesiyle irkilerek uyanan Harry de karnındaki kumandayı yere düşürdüğünde Pansy büyümüş gözlerle ona bakıyor, titrek sesiyle sordu:

“Har—Harry?”

Harry onun şaşkınlığının farkında değil, Pansy’nin ellerini tutarak bir yerdeki tabaklara, bir de ona baktı. “İyi misin? Bir yerin kesildi mi?”

Pansy’nin gözleri dolmuş, gülümseyerek başını iki yana salladı. “Kesilmedi, iyiyim...”

“Tamam, sen burada bekle,” dedi Harry ve eğilip Pansy’i öptükten sonra tekrar doğruldu.

“Ben kırıkları toplarım, sen dokunma.”

Harry odadan çıktığında Pansy kalbinin sıkıştığını hissederek elini göğsüne bastırdı ve etrafına bakınarak kendi kendine gülümsedi.

“Mutlu noeller...”

Hermione’nin sesiyle Pansy arkasını döndüğünde kapıya yaslanmış olan Hermione mutlu bir gülümsemeyle başını çerçeveye yasladı. “Şimdiki Noellerin Ruh...”

“Bitti mi?” diye sordu Pansy. “Şimdi oldu mu?”

“Bitti,” dedi Hermione ve Pansy’i kırıkların arasından geçirip az önce Harry’nin uzandığı koltuğa oturttu. “Beş sene önce Harry’e kısacık bir e-mail yollayıp ayrıldın. Okul bitene kadar hiç görüşmediniz. Sonra onun George ve Fred’le birlikte seyahate çıktığı haberini aldın. Artık dönmeyeceğini düşünüyordun ki dün saçı sakalına karışmış bir halde kapına geldi, sonra...”

Hermione duraklayınca Pansy kaşlarını kaldırarak bir an ona baktı, sonra hatıraları ona geri gelip dün gece Harry’le ne yaptıklarını hatırlatınca keyifle gülümsedi. “Tabii, doğru...”

“Sonra da bugün oldu, Noel’i beraber geçiriyorsunuz. Yarın Ron ve Hermione’yi görmek için kasabaya döneceksiniz.”

“Orada mı kalacağız?”

Hermione başını iki yana sallayarak bilmediğini söyledi. “Geleceği siz yazacaksınız, ben sadece sana şu anda neyi yaşadığın hatırlatmak için geldim.”

Pansy mutlulukla gülümseyerek başını salladığında Hermione ona göz kırpıp aynı anda ortadan kayboldu.

“Yeri silecek bir şey bulamadım, kağıt havlularla silsek olur mu?”

Pansy gülerken yerinden kalkıp Harry’nin elindeki havlu rulosunu alıp bir kenara attı ve onu kendine çekip kırıkların üzerinden atlattıktan sonra ikisi birlikte koltuğa düştüler. Pansy üzerindeki adamın hala biraz uzun olan saçlarına ve bu sabah sakallardan kurtardığı yüzüne bakarken içi ısınarak gülümsedi.

“Mutlu noeller, Potter.”

Harry de usulca aynı şeyi mırıldanıp ona eğildiğinde Pansy kollarını sevgilisinin boynuna sararak şimdiki zamanın tadını çıkarttı.

SON

Tarih: 04.12.2010 – 19:38